

BRITTIPOSTI

Suomen Brittikissat ry:n jäsenlehti

2/2022

Tessa.lv

BRITTIÄISESI ON AINUTLAATUINEN KUTEN SILLE SUUNNITeltu RUOKAKIN

HURMAAVA PULLOPOSKI

Lyhyellä, paksulla turkillaan ja vankan vartalon pyöreillä kurveillaan brittiläisellä lyhytkarvalla on uskomattoman rauhoittava olemus.

Olemme kehittäneet räätälöidyn kissanruuan juuri tämän kissarodun ravitsemuksellisiin tarpeisiin.

Ainutlaatuinen British Shorthair -kissanruoka edistää ihanteellisen lihasmassan säilyttämistä sekä tukee sydämen, luiden ja nivelten terveyttä. Brittiläisen leukaa varten erityisesti laadittu suuri, kaarevan muotoinen nappula rohkaisee kissaa pureskelemaan, mikä puolestaan edistää suun hygieniää.

ROYAL CANIN® British Shorthair Kitten-ruoka turvaa pennun tervettä kasvua ja antaa upean aloituksen elämään. British Shorthair Adult kuivaruoalla ja säilykkeellä tuet brittiläisen lyhytkarvan upeaa olemusta.

Lisää rotukohtaisista ruokavalioistamme
royalcanin.com/fi

**SAATAVANA
MYÖS SÄILYKKEENÄ**

Tailor-made kibbles

EXCLUSIVE FORMULA

Tailor-made Nutrition for Pure Breed Cats
FELINE BREED NUTRITION

SUOMEN BRITTIKISSAT RY

Hallitus 2022

Puheenjohtaja

Esa Mauno
puh. 040 500 6397
nabucco.nebbio@gmail.com

Varapuheenjohtaja

Mari Kiuru
puh. 040 705 7998
m.kiurun@gmail.com

Rahastonhoitaja

Jennica Kööpikkä
puh. 0400 460 340
t_jennica@hotmail.com

Sihteeri

Nita Tuomi
puh. 045 135 6452
nita.tuomi@gmail.com

Jäsenrekisterinhoitaja

Arja Ketola
puh. +358 50 445 3049
brittijasenet@gmail.com

Jäsen, Brittipostin päätoimittaja ja Kasvatuksen tavoiteohjelma -vastaava

Aija Harmaakari
puh. 045 695 6445
aijaharmaakari@gmail.com

Markkinointivastaava ja rotupöydän vetäjä

Mari Kiuru
puh. 040 705 7998
brittituotteet@gmail.com

Varajäsenet

Anne Lehtoranta
puh. 044 088 8878
anne.lehtoranta@gmail.com

Saara Tuovinen
tahtivaeltaja@gmail.com

Nettivastaava

Anna Havulinna
brittiwebbi@gmail.com

Lehtitoimikunta

Aija Harmaakari, päätoimittaja
Irmeli Kuhlman, taittäjä

Tarja Gordienko
Esa Mauno
Päivi Saarnivainio

Brittiposti ilmestyy neljä kertaa vuodessa:
maaliskuussa, kesäkuussa, syyskuussa ja joulukuussa.

Valokuvat ja muu materiaali tulee toimittaa osoitteella:
brittiposti@gmail.com

Toimituksella on oikeus editoida ja lyhentää tekstejä.

Lehden aineistopäivät vuonna 2022:
14.8. ja 13.11.

Suomen Brittikissat ry:n jäsenmaksut vuodelle 2022

- Varsinainen jäsen **20 euroa** (sisältää Brittiposti-jäsenlehden)
- Perhe/kannattajajäsen **7 euroa** (ei lehteä)
- Kuvamaksu eli yhdistyksen kotisivujen kasvattaja- ja/tai siitosuroslistan sekä pentulistan kuvallinen osuus vuosimaksu **12 euroa** / ilmoittava jäsen

Maksuohje: Laske yhteen kaikki taloutesi jäsenmaksut ja maksa samalla viitteellä (esim. varsinainen jäsen 20€ + perhejäsen 7€ + kuvamaksu 12€ = 39 euroa).

Yhdistyksen tili:

FI64 1306 3000 1019 91 SWIFT NDEAFIHH
Viite 1012

Maksettuaasi ole ystävällinen ja toimita epäselvyyksien välttämiseksi jäsenrekisterinhoitajalle osoitteeseen brittijasenet@gmail.com tieto siitä, mitä maksusi koski.

Brittipostin ilmoitushinnat vuodelle 2022

Sivu	Jäsenhintaa	Kaupallisen toimijan hinta
1/1	25,00	100,00
1/2	15,00	60,00
1/4	10,00	40,00

Sisällys 2/2022

Puheenjohtajalta	5
Päätoimittajalta	6
Esittelyssä Supreme Champion SC FI*Ruusutarhan Primo ...	7
Brittipostin erikoisvieraana eläinkouluttaja Tuire Kaimio ...	10
– Winnie, tv:stä tuttu	13
– Tove räppäriin heilana	14
Toimintakertomus vuodelta 2021	15
Suomen Brittikissat ry:n kevätkokous	16
Ethän päästä kissaasi putoamaan	17
Nyt puhuvat kissatuomarit	18
Koiranpentu tuli taloon	21
Kun kissa tuli koiratalouteen	24
Kasvattajat	26
Siitosurokset	27
Valmistuneet	28

Etukannen kuva

SC FI*Ruusutarhan Primo
(BSH n)
"Dante"
Kuva: Tessa

Kuva: Tessa

Brittien (BSH ja BLH) Breed BIS -näyttely 22.10.2022

Brittien Breed BIS -näyttely järjestetään lauantaina 22.10.2022
Uudenmaan Rotukissayhdistyksen (URK) näyttelyssä Riihimäellä.

Breed BIS tarkoittaa näyttelyä, jossa Tuomarin parhaat valitaan brittien kesken, samoin paneelissa on pelkästään brittejä. Edellytyksenä on, että näyttelyssä on arvosteltavana 50 brittiä ja muita saman kategorian rotuja on 40.

Näyttelyssä on myös leikkimielisiä kilpailuja, joihin kaikki britit voivat osallistua.

Näyttelyyn ilmoittaudutaan tavalliseen tapaan Omakissan kautta, kun ilmoittautuminen URKin näyttelyyn aukeaa (yleensä noin 2 kk ennen näyttelyä).

Jos tulet kauempaa, majoitusvaihtoehtoja löytyy Riihimäen lisäksi muun muassa Hämeenlinnasta ja Hyvinkäältä. Näyttelypaikka on vajaan kilometrin päässä Riihimäen rautatieasemalta.

Mukaan toivotaan paljon brittejä, erivärisiä, eri-ikäisiä, leikkaamattomia ja kastraatteja. Edellisiin Breed BIS -näyttelyihin osallistui noin 70–80 brittiä.

Näyttelyssä on hyvä tilaisuus tutustua britti-ihmisiin ja saada ehkä kasvot netissä tutuiksi tulleille brittien omistajille sekä viettää hauska päivä hienojen brittien parissa.

Tule mukaan!

Puheenjohtajalta

Viimeksi tätä palstaa kirjoittaessani en tiennyt, kuinka maailma ympärillämme muuttuu nopeasti synkemmäksi. Uutisia on jo kolme kuukautta hallinnut yksi aihe ja sen johdannaiset. Samalla virus ja sen vaikutukset yhteiskuntaan jäivät taka-alalle. Valitettavasti covid-19 näyttää jäävän seuraksemme hamaan tulevaisuuteen.

Ihmiset ovat ottaneet ilahduttavasti osaa myös Ukrainan eläinten pelastamiseen ja auttamiseen paikallisesti. Kärsimys on yhteinen ihmisille ja eläimille, sen ymmärtäminen on mahdollista vain

meille ihmisille. Paljon lemmikkejä on jäänyt heitteille pommitusten ja tykistökeskitysten aikana, kun eläinten pääsy väestönsuojiiin on estetty. Tässäkin mielessä julma ja järjetön hyökkäys on täysin tuomittava.

Erikoisoperaatioksi verhottuun hyökkäyssotaan liittyy toinenkin näkökohta lemmikkieläinmaailmassa, Venäjältä tuotujen pentujen rekisteröinti ei ole toistaiseksi mahdollista, toivottavasti tilanne muuttuu pian. Tämän lehden ilmestyessä tilanne voi olla jo ratkennut.

Koiramaailmassa on havaittavissa trendi, jossa korona-aikaan hankituista koirista halutaan luopua, kun ”sulkutila” on päättynyt. Onneksi kissojen kanssa tilanne ei ole samanlainen. Kissa pärjää yksin kotona paremmin kuin koira, joka on ehtinyt tottua siihen, että kotona on ihmisiä lähes aina.

Laukaan näyttelyn yhteydessä palkittiin viime vuoden parhaat, vielä kerran onnea kaikille. Kaikkia ei voi palkita, mutta jokainen kissa on yhtä arvokas.

Näyttelytoiminta on palannut ainakin lähes vanhaan normaaliin, voimme taas tavata toisiamme ja kehua muiden osallistujien kissoja kuten silloin vanhoina hyvinä aikoina.

Käytän tässä ensimmäisen mahdollisuuden markkinoida brittikissojen

Breed BIS -näyttelyä, se järjestetään Riihimäellä 22.10.2022. Toivottavasti mahdollisimman moni pääsee mukaan, luvassa on normaali kisa serteistä ja mukavaa oheisohjelmaa, unohtamatta tietenkään kissojen palveluskunnan tapaamista.

Vihdoinkin on kesä ja kärpäsiä (ainakin meillä se on kiva juttu). Hyvää auringon vuodenaikaa ja terveyttä kaikille.

Terveisin,
Esa

Päätoimittajalta

Vuodenajat vaihtuvat yksi toisensa jälkeen. Vaikka kevään tulo tuntui olevan myöhässä, luonto alkoi viheriöimään kuin väkisin. Nyt on jo täysi kesä – niin kuin kuuluukin, ja brittini nauttivat tarhassa kesän tuoksuista ja äänistä.

Tämä kesä on minulle tavallisuudesta poikkeava. Kotona on uusi kultaisennoutajan pentu ja sen lisäksi Pilkkusen kaksi brittipentua. Meillä on varsinainen pentukesä! Elämä kissanpentujen kanssa kulkee tuttuja uria, vaikka kotona ei pentuja olekaan ollut neljään vuoteen. Suurempia huolenaiheita ei vielä ainakaan toistaiseksi ole tullut vastaan. Edellisestä koiranpentuajasta on kulunut jo 13 vuotta. Aika on ehkä kullannut muistot, sillä en muistanut, miten työlästä elämä koiranpennun kanssa välillä voi olla. Ulkona ra-

vataan alvariinsa, kotona on pitänyt siirtää yhtä sun toista pois koiran ulottuvilta, pennun suu on kuin imuri ja eläinlääkärireissuiltakaan ei ole välttytty. Kyllä elämä uuden kissanpennun kanssa on aika paljon vaivattomampaa.

Vaikka kultsupentu on järjestyksessä kolmas koirani, moneen asiaan olen tarvinnut neuvoa. Jokainen koira on erilainen. Kasvattajan kanssa on ollut paljon viestinvaihtoa ja puhelinkeskusteluja. Olin täysin unohtanut, miten huolestunut ja neuvojen tarpeessa ihminen voi olla, kun eteen tulee ongelmia. Se sai minut ajattelemaan kasvattieni ja muitakin brittien uusia omistajia. On taas paljon helpompaa asettua uuden kissanpennun omistajan asemaan ja muistaa, miten tärkeää on olla tukena ja antaa neuvoja, silloin kun niille on tarve.

Tässä lehdessä pääset tutustumaan neljän kissatuomarin, jotka ovat myös brittikasvattajia, ajatuksiin briteistä, kasvattamisesta ja tuomaroinnista. Kaikki neljä on kutsuttu Uudenmaan Rotukissayhdistyksen 22.10.2022 Riihimäellä pidettävään näyttelyyn, jossa on tarkoitus järjestää brittien Breed BIS -näyttely. Breed BIS -näyttelyn toteutumiseksi näyttelyyn tarvitaan 50 brittiä ja 40 muiden rotujen edustajaa kategoriasta 3. Olisi hienoa nähdä Riihimäellä brittejä palvelijoi-neen sankoin joukoin! Tule mukaan!

Voit kurkistaa eläintenkoulutukseen ja mainosmaailmaan, haastateltavana on tunnettu eläinkouluttaja Tuire Kaimio. Mukana on kaikkien britti-ihmisten tuntema mainostähti Winnie sekä Tove, joka myös on piipahtanut muutamassa mainoskuvauksessa.

Tässä lehdessä on myös kaksi pentuaiheista juttua. Lisäksi esittelyssä on jälleen yksi Supreme Champion. Kevätkokouksen pöytäkirja ja viime vuoden toimintakertomus ovat myös esillä tässä numerossa.

Erinomaista kesää kaikille briteille palvelijoi-neen!

Päätoimittaja *Aija*

Supreme Champion SC FI*Ruusutarhan Primo

Dante tuli meille juhannuksen alla kesällä 2016. Hetki oli hyvin jännittävä, sillä en tiennyt kissoista oikein mitään. Meille olisi yhtä hyvin voitu tuoda vaikka madagaskarin päivägekkko – kissa oli minulle tavoiltaan yhtä outo. Lukijaa varmasti naurattaa, kun tunnustan, että aluksi jopa hieman pelkäsin pentua. En esimerkiksi uskaltanut aluksi nukkua sen kanssa samassa huoneessa. Pienet kynnet olivat kovin terävät ja iltahepuli käänsi matot nurin. Poika sen sijaan hoiteli kissaa alusta alkaen rennosti ja luontevasti.

Heinäkuussa poika lähti reissuun ja jäin kissan kanssa kaksin viikoksi. Päivät touhusin kotona niitä näitä ja kissa seuraili puuhiani uteliaana. Iltaisin se käpertyi hellyttävästi kylkeeni sohvalla. Viikko oli käännekohta: huomasin pärjääväni kissan kanssa ja ihastuin siihen peruuttamattomasti.

Näyttelyura tuli yllätyksenä

Kissaa varatessamme sanoin kasvattajalle, että siitä ei tulisi näyttelykävijää. Syksyllä kasvattaja kuitenkin kysyi, voisimmeko tulla kertaalleen piipahtamaan drive-in-näyttelyssä. Olisihan mukava kuulla, millaisen arvostelun kissa tuomarilta saisi. Sydän pamppail-

len ajoin Vernon näyttelyhalliin. Olin varmasti itse hermostuneempi kuin pentu, kun asettelin mustan elosalamamme tuomarin pöydälle. Tuomari pa kehui Dantea lupaavaksi, antoi kauniin vihreän EX1-ruusukkeen ja pyysi pennun vielä uudelleen nähtäväkseen tuomarin paras -valintaan.

Kissamme Dante valmistui Supreme Championiksi kolmevuotiaana Hämeenlinnan näyttelyssä 21.7.2019. Titteli taisi olla yllätys ihan kaikille: minulle, kissalle ja kissan kasvattajalle. Dante hankittiin nimittäin ihan tavalliseksi sohvanlämmittäjäksi. Kissarotuja googletellessa ihastuimme poikaani kanssa britin nallekarhumaiseen ulkoasuun ja tietävästi rauhalliseen luonteeseen.

Briteistä oli pulaa, joten saimme odotella pentujonossa lemmikkiämme vuoden verran. Lopulta Järvenpäästä tuli odotettu puhelu. Maineikkaiseen Ruusutarhan kissalaan oli syntynyt neljän karvapallon pentue, jossa oli toiveidemme mukainen pikimusta pentu.

SC FI*Ruusutarhan Primo

musta, BSH n

synt. 14.3.2016

Isä: CH FI*Ruusutarhan Notabene (BSH n)

Emo: FI*Feronian Jade (BSH a)

Kasvattaja: Aija Harmaakari

Omistaja: Tarja Gordienko

ylsikin silloin tällöin Värin paras- ja Tuomarin paras -valintoihin, mutta aivan kärkehahinoihin se ei näyttelyissä noussut. Tämä ei kuitenkaan näyttelyinnostustamme millään tavoin hillinnyt.

Saimme paljon mukavia kokemuksia ja uusia kissaystäviä ja etenimme tasaisen varmasti Supreme Champion -titteliin saakka. Minulle – töiden stressaamalle suorittajalle – näyttelyt olivat täydellistä hermolepoa arjen keskellä.

Meidän mielestämme Dante on totta kai maailman kaunein kissa ja silmäkarkki, jonka katsomiseen ei ikinä kyllästy. Joskus sitä huomaa vain tuijottavansa, miten sulokkaasti kissa ojentee jalkojaan vaikkapa peseytyessään tai miten ihmehen kevyesti se hyppää korkeillekin tasoille. Ihmisjoogit ja ballerinat ovat puupötkkelöitä tämän luojaanluoman karvaisen ihmeen rinnalla.

Kiitollisena kaikesta

Ulkonäköäkin hienompia ja tärkeämpiä ominaisuuksia ovat mielestäni kissamme muut vahvuudet. En tiedä kummasta asiasta olen kiitollisempi: Danten vankasta terveydestä vai hienosta, tasapainoisesti luonteesta.

Dante on nyt kuusivuotias, eikä se ole elämässään tarvinnut ainoatakaan lääkekuuria. Olemme käy-

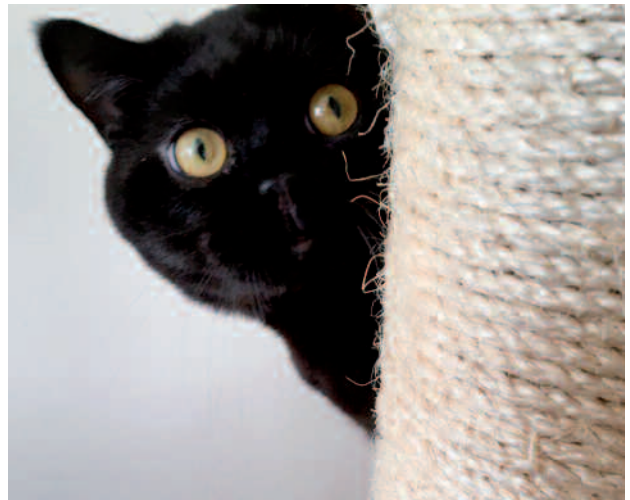
Näyttely serteineen, luokkineen, arvosteluineen ja kaikkein vaihtelevan tuntui suorastaan rakettitieteeltä – mutta hurjan kiehtovalta sellaiselta. Oli myös todella vaikuttavaa nähdä paljon eri-värisiä ja -rotuisia kissoja ja viettää aikaa näyttelyvilinässä, muiden brittiomistajien kanssa kokemuksia vaihtaen. Jäin saman tien näyttelykoukuun. Kun kissakin osoittautui myötämieliseksi, alkoi näyttelyuramme. Se vei meidät sittemmin kymmeniin näyttelyihin, ulkomaan reissuille Tallinnaa myöten, Scandinavian Winneriin ja jopa Tampereella syksyllä 2018 järjestettyyn unohtumattomaan maailmannäyttelyyn.

Vahvuutena väri

Dante eteni ensimmäisestä näyttelystään Supreme Championiksi vajaassa kolmessa vuodessa. Kävimme näyttelyissä varsin ahkerasti.

Kissanäyttelyt ovat ennen muuta kauneuskilpailu, joissa kissoja arvioidaan rakenteen ja ulkomuodon perusteella. Monen tuomarin ja kasvattajan mielestä Danten paras ominaisuus oli tyvestä saakka täysin pikimustana kasvava turkki. Dante

neet vain vuositarkastuksissa ja rokotuksissa. Kuusikiloinen herrasmies syö sopivasti eikä ole perso herkuille. Musta frakki kiiltää kauniisti ja hampaat ovat hienossa kunnossa.

Meille kokemattomille kissanomistajille Dante on ollut luonteeltaan ideaali harjoittelukappale. Se on kauniisti käyttäytyvä ja hienotunteinen, ei tee kolttosia ja kertoo toiveistaan vienoin naukaisuin tai hellällä tassukosketuksella. Se saattaa töihin lähtijän aamuisin ovelle ja on illalla iloisena vastassa. Vieraat se tervehtii luottavaisesti ja uteliaasti. Kaukana ovat ajat, jolloin pelkäsin nukkua samassa huoneessa. Nykyisin Dante kiipeää harva se yö kaulakuoppaani kehräämään ja suo minulle ilon sivellä poskiaan ja viiksiään unen läpi.

Elämä kissan kanssa on onnellisempaa, ja olen joka päivä kiitollinen kaikesta siitä uudesta ja ihmeellisestä, mitä Dante on tuonut perheemme elämään.

Teksti: *Tarja Gordienko*

Kuvat: *Tessa* ja Gordienkojen kotialbumi

Brittipostin erikoisvieraana Tuire Kaimio

Kun elokuvaan tai mainoksiin tarvitaan eläinnäyttelijä, paikalle kutsutaan Tuire Kaimio. Hänellä on maaginen kyky toimia tulkkina ihmisten ja itsenäisyydestään tarkan kissankin välillä.

Tunnettu eläinten kouluttaja ja tietokirjailija Tuire Kaimio on vastannut yli 20 kokopitkän elokuvan eläinroolisuorituksista. Lisäksi hän työskentelee mainostuotannoissa ja teatterissa sekä kouluttaa muita eläinten parempaan käsittelyyn. Tuiren koutsaamina kyyhkyset lentävät VR:n mainoksessa oikeaan paikkaan, ankka esittää luonneroolinsa hienosti Aku Ankan mainossotissa ja pieni poro seikkailee Lapin tuntureilla Ailo-elokuvassa.

Voisi kuvitella, että eläinnäyttelijöistä kissa on konstikkain koulutettava, sillä se yleensä pyrkii miellyttämään lähinnä itseään. Tuire on kuitenkin onnistunut valmentamaan myös monet kissat onnistuneisiin näyttelijäsuorituksiin.

Kissa-casting tehdään huolella

Jos kissa on näyttelykonkari, se on yleensä tottunut estradeihin ja ihmisjoukkoihin ja saattaa sen vuoksi hyvinkin sopia näyttelijän uralle. Sopiva kissatahti saattaa löytyä myös eläinnäyttelijäreiksestä. Eläinkoulu Visio järjestää kissoille ja koirille esiintymiskursseja, joissa eläimet totutetaan kuvausolosuhteisiin.

Joskus valinta tehdään ns. pystymetsästä. Jos vain mahdollista, Tuire Kaimio käy silloin tutustumassa tulevaan filmitähteen kotioloissa. Soveltuvuutta tehtävään on mukava arvioida paikassa, jossa kissa toimii luontaisella tavallaan ja tuntee olonsa turvalliseksi.

Tuire Kaimio (taustalla oikealla) Onneli ja Anneli -elokuvan kuvauspaikalla.

- Kuvauksiin liittyy aina tuhat yksityiskohtaa mutta haastekerroin kasvaa, kun mukana on eläin. Siksi kuvaukset pitää pohjustaa huolella. On mietittävä, milloin ja miten eläin on viisasta tuoda kuvauspaikalle sekä mitä varusteita on hyvä olla mukana. Lisäksi on pohdittava, missä kissa voi majoilla mukavasti kuvauspäivän aikana, sillä sitä joudutaan päivän aikana tavallisesti siirtelemään lukemattomia kertoja. Tekniset seikat tai pelkästään sää saattavat venyttää kuvauspäivän todella pitkäksi, Tuire kertoo.

Hän pyrkii opettamaan kissat niin, että ne menevät kuvauspaikalla kuljetuslaatikkoon itse, vapaaehtoisesti ja mielellään. Laatikko edustaa kuvauksissa turvaa ja lepoa, ei suinkaan ikävää vankilaa.

Stunt-kissoja ja turvajärjestelyjä

Kissa tarvitsee runsaasti lepoaikoja. Stunt-näyttelijöitä tarvitaan, jotta kissa ei rasitu kuvauksissa liikaa. Siksi samaa roolia saattaa esittää monta samannäköistä kissaa. Esimerkiksi elokuvassa *Onneli, Anneli ja salaperäinen muukalainen* roolissa vuorotteli kolme punaista kissaa. Katsojalla tästä ei ole aavistustakaan, niin identtisiltä karviset valkokankaalla näyttävät.

Ei riitä, että suunnitellaan, mitä kissan on määrä kuvauksissa tehdä. Usein eläimen toivotaan ilmentävän myös erilaisia tunnetiloja, vaikka hilpeyttä, neuvokkuutta ja surua. Silloin luonnerooli saattaa vaatia kahta samannäköistä mutta luonteeltaan täysin erilaista kissatähteä, joista toinen on rempsä menijä ja toinen taas rauhallinen mietiskelijä.

- Kissa on eläimenä stressiherkkä, joten sen on tunnettava olonsa turvalliseksi. Sitä ei saa pelottaa kuvauspaikalla mikään – eivät äänet, hajut, valot tai ihmiset, muuten kuvaamisesta ei tule mitään, painottaa Tuire.
- Ennen kuvausten alkua yritän selvittää mahdollisimman yksityiskohtaisesti kaiken, mitä kohtauksessa tapahtuu – millaisia ääniä tai vaikkapa millaista liikettä on odotettavissa. Myös ihmisnäyttelijöiden puvustuksen suunnitteluun kannattaa kiinnittää huomiota, sillä odottamattomassa tilanteessa kissa usein työntää kynnet esiin.
- Eräässä elokuvassa nuori mies kantoi kissaa hieman tottumattomasti yläruumis paljaana.

Onnelin ja Annelin lemmikkinä vuorotteli kolme punaista kissanäyttelijää. Elokuvan jälkikäsitellyssä kissan väri vaihtui pinkiksi.

Kissa valui alaspäin ja raapaisi hitusen ihoa yrittäessään korjata asentoa. Punaiset juovat-han siitä saatiin käsivarteen, ja niitä sitten meikkailtiin piiloon loppupäivä, nauraa Tuire.

Monnin uskomaton ura näyttämöllä

Tuire Kaimion uran varrelle mahtuu monia ilmiömäisiä eläinnäyttelijöitä ja lähes maagisia onnistumisia niiden kanssa. Uskomattomin tarina liittyy teatterikissa Monniin, joka veti roolinsa näyttämöllä elävän yleisön edessä, upeasti ja varmasti ihmisnäyttelijöiden rinnalla. Näytelmä oli nimeltään Inishmoren luutnantti ja sitä esitettiin Kansallisteatterissa syksyllä 2004.

Tuiren kouluttama Monni tassutteli näyttämölle ilta illan jälkeen, suoritti roolinsa ja osasi lähteä parrasvaloista, kun kohtaus oli ohi.

- Monni reagoi opetettuihin merkkeihin kuten vaikkapa siihen, kun näyttelijä siirsi tuolia tai lausui tietyn sanan. Sitä totutettiin vähitellen

Tuire Kaimio ja kissanäyttelijä Misse kuvauspaikalla. Kissan luottamuksen voi voittaa huolellisilla, kissan hyvinvointia tukevilla kuvausjärjestelyillä.

teatterin maailmaan, ensin näyttämöön, sitten lavasteisiin ja lopulta eturivissä istuvaan koyleisöön, joka yskähteli ja liikehti normaalin yleisön tavoin.

Kaikesta päätellen ura teatterissa oli Monnin mieleen. Se nimittäin oppi lopulta näytösajatin ulkoa niin, että esityksen lähestyessä se jo norkoili toiveikkaana kuljetuslaatikon läheisyydessä odotellen teatteriin siirtymistä.

Eettisyys ennen kaikkea

Tuire Kaimion puheessa toistuu tuon tuostakin kaksi asiaa: kissan hyvinvointi ja kuvaamisen eettisyys. Miltä tilanne kissasta tuntuu, miten kokemus siihen vaikuttaa – eikä vain kuvaushetkellä vaan myös tulevaisuudessa, sillä mieleen painuu muisto koetusta. Mitä mainoskuviissa ja elokuvissa voidaan näyttää, jotta ihmiset eivät

tekisi eläimilleen samaa aiheuttaen niille kärsimystä tai vahinkoa. Missä menee raja?

Tuire painottaa, että eläin ei saa kärsiä kuvaamisesta millään tavoin. Kuvaustilanteen pitää olla sille joko neutraali tai myönteinen kokemus. Tärkeintä on eläimen kunnioittaminen, sen hyvinvoinnista huolehtiminen ja luontaisen käyttäytymisen hyödyntäminen. Samoja periaatteita Tuire suosittelee kaikille kissanomistajille normaaliin arkeenkin.

- Virikkeiden värittävä elämä on laadukasta. Jokaisella kissalla on jotakin, mitä se haluaa ja mitä voi hyödyntää opettamisessa. Kissat nauttivat aivotyöstä ja saalistamisesta, joten leikkiminen on monelle kissalle hyvä porkkana taitojen opetteluun.

Teksti: *Tarja Gordienko*
Kuvat: Jarowskij Finland

Winnie, tv:stä tuttu

Kun tavoitteena on myydä kissanruokaa, kannattaa kuvausmalliksi palkata syötävän suloinen kissa. Sellainen on Winnie (Feronian Lilja), jonka voi nähdä PrimaCatin tv-mainosten tähtenä.

Winnien emäntä Tuija Rantala lähetti kuvan kissa-castingiin ystävänsä kannustuksesta. Tuija arveli, että kuvaukset saattaisivat olla hauska yhteinen kokemus kissan kanssa. Roolia haki peräti 120 kissaa. Winnie läpäisi karsinnat ja valittiin kuvauksiin neljän eri kissarotuja edustavan kollegan joukossa.

Tuija ja 2-vuotias Winnie olivat jo reissanneet yhdessä kissanäyttelyissä, joten tiedossa oli, ettei Winnie ole mikään arkatassu. Tuijaa sen sijaan jännitti kovasti, kun kaksikko matkasi kuvauspaikalle Tampereelle. Kuvausryhmä ja PrimaCatin väki otti Winnien hurmioituneena vastaan: "Ennakkosuosikkimme on saapunut!"

Session oli varattu kolme tuntia, ja kuvaukset toteutettiin Tuijan mielestä kauniisti kissan ehdoilla. Winnie sai tutustua rauhassa ympäristöön ja nuoren kissan leikkisyyttä osattiin hyödyntää viisaasti. Hermoja raastoi kuitenkin

äänimaisema. Kuvaukset tehtiin valokuvausliikkeen takahuoneessa, ja ovikello pompotti joka kerran, kun asiakkaita saapui liikkeeseen. Vähitellen rempseä kissanäyttelijä tottui tähänkin ja suoritti sille kaavaillut tehtävät: nuuski kissanruokapussia, nuoli huuliaan ja söpöili nautiskellen lavasteiden keskellä.

Reilun kahden tunnin tepastelun jälkeen Winnie teki selväksi, että näyttelijänura sai riittää. Se ryömi sohvan alle ja nukahti sikeään uneen. Kuvaukset loppuivat yhteisymmärryksessä siihen.

– Mietin paljon, teinkö oikein, kun vein kissan kuvauksiin – eihän se ole kissan luontainen ympäristö. Mutta tunnen Winnien ja tiesin, että se pärjää uusissa tilanteissa. Toisen kissani kanssa

moinen ei tulisi kuuloonkaan. Jos nyt veisin kissan kuvauksiin uudelleen, osaisin varmaankin ohjata sitä kuvaustilanteessa paremmin, miettii Tuija.

Palkaksi kuvauksista Winnie sai kotiin ison lastin PrimaCatin kissanruokaa. Osan kuvauspalkkiostaan se luovutti aitojen Hollywood-tähtien tyyliin hyväntekeväisyyteen – kissojen katastrofihdistykselle.

Katso YouTubesta Winnien päivä PrimaCatin kuvauksissa haulla "Making of | Art of Filming a Cat – PrimaCat"

Kuvat: Tuija Rantala ja PrimaCat

Winnie valloitti markkinointiväen sydämet PrimaCatin kuvauksissa.

Tove räppäriin heilana ...

Brittipentu Tove (Ruusutarhan Vera) kurkkii itsevarmana rap-artisti Cledosin olkapäältä – ikään kuin se arvaisi, että juuri asenne on iso osa räppäriin työtä. Kuva kuuluu AITO-kuvasarjaan, joka tehtiin syksyllä 2018 juhlistamaan Coca-Colan punaisen värin 90-vuotisjuhlaa.

Toven omistaja Kreetta Järvenpää kertoo, että pentu bongattiin mainostähdeksi Instagramista. Kuvaan haluttiin nimenomaan sininen britti eikä ihme; väri erottuu kauniisti Cokiksen-punaista taustaa vasten. Kaksikon ikuisti mainosvalokuvaaja Veikko Kähkönen.

Kuvauspaikalla hääri kuvaajan lisäksi assistentti, tuottaja, Cledos ja monia muita, ja studio oli pieni. Vieras paikka, vieraat hajut ja vieraat ihmiset – oli siinä kissalla ihmettelemistä. Onneksi Kreetta oli kuvauksissa mukana pennulle tutuna ja turvallisena leikittäjänä.

– Cledos tuntui onneksi viihtyvän kissan seurassa, ja hetken tutustumisen jälkeen Tove hyppäsi tyyneästi poseeraamaan olkapäälle. Kissa tunsi ehkä hengenheimolaisuutta, sillä se on itsekin aikamoinen räppäri, ainakin mitä tulee äänekkyyteen kotioloissa, nauraa Kreetta.

Rap-artisti Cledos ja Tove, kaksi asennetta uhkuvaa taiteilijaa. Kuva: Coca-Cola Suomi / Veikko Kähkönen

Kuva: Lidl Suomi

... ja kattauksen herkkupalana

Vuotta myöhemmin Tove oli jo kokenut konkari, kun se sai kutsun mainoskuvaukseen kansainvälisen kissanpäivän kunniaksi. Kutsu- ja oli Lidl Suomi ja teemana peribrittiläinen teeheikki. Kuvauspaikalla odotti valmiiksi ka- tettu, herkkuja notkuva teepöytä kalliinnä- köisin posliinein. Kattauksen keskelle oli va- rattu pienenpieni istumapaikka kissaa varten. – Apua! ajatteli Kreetta.

Tove ei pöytää vilkaissutkaan vaan paineli viikset heiluen kolme varttia ympäri studiota. Kuinka paljon jännittäviä tuoksujä ja paikko- ja! Lopulta kattauksen keskelle raivattiin pie- ni reitti, jota pitkin Kreetta houkutteli Toven tassuttelemaan – ja kuva oli valmis.

– Ihmiset eivät varmaan tule ajatelleeksi, miten paljon aikaa onnistunut eläinkuvaus vaatii vaikka kyse olisi still-kuvasta. Pitkän kuvausession tuloksena saattaa olla tasan yksi käyttökelpoinen otos. Kaikissa muissa kissalla on helikopterikorvat, häntä kaakossa tai katse väärään suuntaan. Kissahan ei ole nukke vaan elävä olento. Kissaa ei voi käskeä, ainoa mahdollisuus on motivoida sitä, sum- maa Kreetta kokemuksensa kuvauksista Toven kanssa.

SUOMEN BRITTIKISSAT RY

TOIMINTAKERTOMUS VUODELTA 2021

Yhdistyksen 22. toimintavuosi meni poikkeusolojen merkeissä kuten edellinenkin vuosi. Yhdistyksellä on vakiintunut asema Britti-ihmisten keskuudessa. Yhdistyksessä oli vuoden lopussa varsinaisia jäseniä 186 kpl joista kaksi kunniajäsentä ja lisäksi 11 perhejäsentä. Uusia jäseniä vuoden aikana kertyi 46 kpl. Jäsenmäärän kehitys on erittäin hyvä. Lyhytkarvaisia brittejä rekisteröitiin vuoden aikana yhteensä 213 ja pitkäkarvaisia 17. Lyhytkarvainen brittiläinen oli rekisteröityjen pentujen määrällä mitattuna Suomen kuudenneksi suosituin rotu.

Yhdistyksen kevätkokous järjestettiin 17.4.2021 Google meets –kokouksena ja syyskokous 20.11.2021 samoin Google Meets –kokouksena vallitsevista pandemiaoloista johtuen. Vuonna 2021 puheenjohtajana toimi Esa Mauno ja hallituksen jäsenenä Aija Harmaakari, Aila Heinilä, Arja Ketola, Mari Kiuru, Saara Tuovinen ja Tuija Rantala. Varajäsenenä Anne Lehtoranta ja Satu Heikkinen.

Vuoden 2020 Brittikissat palkittiin postitse toimitetuin pokaalein ja sponsorimme lahjoittamin lahjakortein. Kehräämön muistopalkinnon voittaja palkittiin kiertopalkinnolla.

Brittien kasvatuksen tavoiteohjelman (KTO) työstöön perustettiin työryhmä, joka aloitti työnsä vuoden alussa. Alkuvaikeuksien jälkeen työ edistyi rivakasti syksyn aikana. Tavoitteena on saada ensimmäinen KTO valmiiksi vuoden 2022 loppuun mennessä.

Yhdistyksen jäsenille tehtiin kesällä jäsenkysely, johon tuli 46 vastausta. Kyselyn tulokset julkaistiin Brittipostin numerossa 3.

Yhdistys teetti keväällä jäsentuotteina kasseja ja t-paitoja yhdistyksen logolla. Ne tilattiin jäsenten ennakkotilausten mukaisesti ja lisäksi otettiin pieni erä kangaskasseja myytäväksi rotupöydässä.

Syksyllä järjestettiin jäsentilaisuus Helsingissä. Luennoitsijoina olivat Royal Caninin edustaja aiheena kissojen ravinto, ell Kirsi Juuti aiheena kissojen sairaudet ja kouluttaja, tietokirjailija Päivi Ylikorpi aiheena kissojen virikkeellistäminen.

Brittiposti ilmestyi neljä kertaa vuoden aikana ja lehden päätoimittajana toimi Aija Harmaakari. Toimituskuntaan kuuluivat Aija Harmaakari, Päivi Saarnivainio, Tarja Gordienko ja Esa Mauno. Lehden taittajana toimi Irmeli Kuhlman.

Tuttuun tapaan jäsenten kissojen kuvista tehtiin kalenteri vuodelle 2022. Koko painos, 100kpl on myyty.

Yhdistyksen nettisivut olivat tärkein viestintäväline brittikissoista kiinnostuneille. Sivuilla vierailee myös brittikissoista kiinnostuneita uusia harrastajia. Sivujen webmasterina toimi Anna Havulinna. Myös Facebookin Brittikissat ry:n sivusto toimi hyvänä informaatiokanavana jäsenistölle.

SUOMEN BRITTIKISSAT RY.:N KEVÄTKOKOUS

Aika: sunnuntai 27.3.2022 klo 13

Paikka: Peurunka Areena, Peurungantie 85, 41340 Laukaa

Läsnä: Esa Mauno, Nita Tuomi, Aija Harmaakari, Jennica Kööpikkä, Kirsti Niemi, Marina Risberg, Katja Mutikainen, Hannu Pärnänen, Ameliia Manner, Ulla Ervasti, Anu Mikkonen, Anna Honkanen, Johanna Huttunen, Anne Lehtoranta, Risto Lehtoranta ja Tarja Haatainen

Kokouksen esityslista:

1. Kokouksen avaus
 - a. Yhdistyksen puheenjohtaja Esa Mauno avasi kokouksen ajassa 13:19
2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjan tarkastajaa ja kaksi ääntenlaskijaa
 - a. Kokouksen puheenjohtajaksi ehdotettu Jennica Kööpikkä. Valittu.
 - b. Kokouksen sihteeriksi ehdotettu Nita Tuomea. Valittu.
 - c. Pöytäkirjantarkastajiksi ja ääntenlaskijoiksi ehdotettu Anu Mikkosta ja Kirsti Niemeä. Valittu.
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
 - a. Kokous kutsuttu ajallaan koolle ja jäseniä paikalla.
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys
 - a. Työjärjestys on ollut esillä nettisivuilla, yhdistyksen facebook-ryhmässä ja Brittipostissa. Hyväksytään.
5. Esitetään tilinpäätös, vuosikertomus ja toiminnantarkastajan lausunto
 - a. Yhdistyksen puheenjohtaja Esa Mauno esitteli tilinpäätöksen ja vuosikertomuksen. Toiminnantarkastajan lausuntoa ei ole, koska toiminnantarkastaja on sairastunut, eikä sen takia ole pystynyt toimittamaan lausuntoa. Tilinpäätös ja vuosikertomus kierrätettiin osallistujien keskuudessa paperisena.
6. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille tilivelvollisille
 - a. Ehdotettu ja kannatettu.
7. Katsaus KTO-tilanteeseen
 - a. Aija Harmaakari esitteli brittien kasvatuksen tavoiteohjelman tämänhetkisen tilanteen. Materiaalia on käsitelty ja analysoitu paljon, mutta sanallista raporttia ei vielä ole olemassa. Tavoite on saada KTO valmiiksi vuoden loppuun mennessä, ja tavoitteeseen tullaan näillä näkymin pääsemään. Mitään hälyttävää ei ole aineistosta löydetty, mutta paljon mielenkiintoisia asioita. Ryhmässä on hyvin osaamista ja väkeä tällä hetkellä.
8. Vuoden 2021 parhaiden kissojen palkitseminen
 - a. Vuoden parhaat saavat pokaalin, kunniakirjan ja Royal Caninin lahjakortin. 2. ja 3. sijalle tulleet saavat kunniakirjan. Palkitut löytyvät liitteestä. Ensimmäisen palkinnon saajista Päivi Saarnivainio ei ollut paikalla ja pokaali toimitetaan hänelle myöhemmin. Kunniakirjat poissaolleille postitetaan. Kehräämön muistopalkinto jaetaan menestyneimmälle kilpikonnaväriselle britille ja sen sai Feronian Dahlea Purpurea.
9. Muut asiat
 - a. Yhdistyksen puheenjohtaja mainosti, että 22.10. lauantaina on brittien Breed-BIS Riihimäellä. Toivotaan sankkaa osanottajajoukkoa!
10. Kokouksen päättäminen
 - a. Puheenjohtaja päätti kokouksen ajassa 13:55

Ethän päästä kissaasi putoamaan

Jos kodissa on kissoja, on erittäin tärkeää huolehtia siitä, että kodin ikkunat ja mahdollinen parveke ovat kissaystävälliset eli kissa ei pääse karkaamaan tai putoamaan niistä. Pienikin pudotus voi aiheuttaa kissalle vammoja.

Verkota kissatalouden ikkunat tai käytä ikkunalukkoa

Avattavat ikkunat kannattaa verkottaa tai hankkia niihin ikkunalukko, joka pitää ikkunan vain hieman raollaan, myös tuulisella säällä. Joissain ikkunoissa on valmiina lukitusmekanismi, jonka avulla ikkunan voi lukita auki tietyn verran eikä kissa saa avattua ikkunaa enempää itse.

Huomioithan, että kissat mahtuvat yllättävän pienistä koloista, eli hyvin pieniinkin ikkunoihin kannattaa asentaa verkko tai ikkunalukko. Ikkunaa kannattaa aina avata mieluummin hieman liian vähän kuin liikaa.

Sulje lasitetun parvekkeen ikkunat

Kissalle turvallisın parveke on lasitettu tai verkotettu. Verkotus kannattaa tehdä huolellisesti ja sopivan vahvasta verkosta, sillä seikkailunhaluinen kissa saattaa kiipeillä verkkoa pitkin.

Lasitetut parvekkeet ovat varsin yleisiä ja varminta onkin pitää ikkunat suljettuna aina kissan viettäessä aikaa parvekkeella. Jos lasitetun parvekkeen ikkunoita pidetään auki, niihin kannattaa hankkia ikkunalukko, jotta ne avautuvat vain vähän eikä kissa pääse livahtamaan ikkunasta ulos. Kissa kykenee hyppäämään ketterästi ulos avonaisista ikkunoista, vaikka tuntuisikin siltä, että ikkunat ovat korkealla kissan ulottumattomissa.

Putoaminen on aina vaarallista

Yleinen harhaluulo on, että kissa putoaa aina jaloilleen ja selviää mistä tahansa pudotuksesta.

Kissat putoavat usein jaloilleen, mutta se ei tarkoita, että ne selviäisivät putouksesta vammoitta. Pienikin pudotus voi olla kissalle vaarallinen ja pudotuksen aiheuttamat vammat voivat olla hyvin vakavia, joista toipuminen voi kestää kauan. Pahimassa tapauksessa vammat voivat olla niin vakavia, että kissa joudutaan lopettamaan.

Yleisiä vaurioita ovat eturaajojen ja leuan murtumat sekä vakavat maksan, pernan ja pallean vauriot. Myös kissan keuhkot ja virtsarakko saattavat puhjeta pudotuksessa. Eli vaikka kissalla ei näkyi-

Kuva: Satu Heikkinen

si mitään vaurioita, sillä voi olla sisäisiä ja vakaviaakin vammoja.

Ulkoiluta kissaa valjaissa

Kissaa ei kannata päästää terassille tai pihalle vapaana. Jos kissa on utelias ja tutkisi mielellään pihapiiriä, kissalle kannattaa hankkia valjaat ja talutin, jotta kissa pääsee ulkoilemaan turvallisesti. Rauhallinenkin kissa saattaa karata kotipihaltaan ilman valjaita, esimerkiksi linnun tai jyräjän perään tai pelästyttyään jotain.

Miten toimia, jos kissa putoaa?

Jos kissasi kaikesta huolimatta putoaa parvekkeelta tai ikkunasta, tutki kissan vointi: onko kissalla näkyviä haavoja, aristaako kissa jotain ruumiinosaa tai ontuuko kissa. Varminta on viedä kissa eläinlääkäriin tutkittavaksi. Osa vammoista voi olla sisäisiä ja alkaa oireilla vasta hetken kuluttua. Vaikka kissa näyttäisi voivan hyvin pudotuksen jälkeen, sillä saattaa olla sisäisiä vammoja.

Jos kissa pääsee karkaamaan, tunnistusmerkinnän avulla kissan omistajan tiedot löytyvät rekisteristä ja omistajaan voidaan ottaa yhteyttä kissan löydyttyä.

Lähde: Agria Eläinvakuutus

Nyt puhuvat kissatuomarit

Neljä kissatuomaria, jotka ovat samalla brittikasvattajia. Neljä näkemystä siitä, mihin suuntaan brittirotua tulisi kehittää ja miten tuomari kokee näyttelyt. Brittipestin haastattelussa syksyn Breed BIS -näyttelyyn kutsuttujen tuomareiden joukossa ovat Steven Jones, Nathalie Smits-Peelen, Anna Wijbrands ja Bobby Funk.

Steven Jones: Britti on kolmos- kategorian lempeä jättiläinen

Britti Steven Jones kasvatti lyhytkarvaisia brittejä yhdessä tanskalais-tuomari Lone Lundin kanssa parikymmentä vuotta aina vuosituhan-
nen vaihteeseen saakka. Kasvatus alkoi sinisillä briteillä, mutta laajeni sittemmin kattamaan kaikki perusvärit ilman valkoista tai valkoisella. Pentueita kasvattajanimellä DK Pasht syntyi peräti kuutisenkymmentä. Mieliinpainuvin hetki kasvattajana oli oman jalostuksen tuotoksena saavutettu ensimmäinen Supreme Champion, silloinen Eurooppa Champion. Vuodesta 2000 Jones on toiminut myös kissatuomarina.

Mikä on mielestäsi tärkeintä kasvattajan työssä?

Paperityöt kannattaa tehdä huolella. Eli ensin kannattaa lukea sukutaulut tarkkaan ja tutkia linjat. Sen jälkeen voi ruveta suunnittelemaan, mitkä kissat viedään yhdessä treffeille. Mielestäni brittien laatu on tasaisen hyvä kaikkialla kattojärjestö FIFen jäsenmaissa.

Brittikissan tärkeimpinä ominaisuuksina pidän kokoa, pyöreää rakennetta ja lyhytkarvaisilla tiheää, crispyä turkkiä. Näyttelyssä tarkastelen ensin kissaa kokonaisuutena, sen tasapainoisuutta. Vasta sitten tutustun yksityiskohtiin. Britin kuuluu olla kolmoskategorian suurin rotu, jolla on vahva vartalo ja vahvat jalat. Ideaali tapaus on suurikokoinen nalle, jolla on pyöreät muodot ja paksu turkki.

Nathalie Smits-Peelen: Tasapainoinen pää tekee britin

Hollantia edustava Nathalie Smits-Peelen osti ensimmäiset brittikissansa Merlijn-uroksen ja Mandy-naaraan seuralaisikseen. Kun pariskunnan pentue syntyi, työ pikkukissojen parissa oli niin nautinnollista, että kasvatus työ alkoi. Nyt 18 vuotta myöhemmin Blue Eldar -nimeä kantavia pentueita on jo 38. Kun Smits-Peelen mietti rotukissan hankintaa miehensä kanssa, harkinnassa oli myös devon rex, burma ja muitakin kissarotuja. Britissä miellytti ulkonäön lisäksi sen luonne ja tapa kommunikoida ihmisen kanssa. Tuomarintöitä on hän tehnyt liki kymmenen vuotta.

Mihin suuntaan brittikasvatusta pitäisi mielestäsi viedä?

Tärkeintä on pitää kiinni terveydestä, jotta kissa saa elää pitkän onnellisen elämän. Olen kasvatta-

Anna Wijbrands: Monipuolisuus vie voiton

Hollantilaiselle Anna Wijbrandsille kasvatus on ennen kaikkea intohimo, vaikkakin se on työläs harrastus. Kaikki alkoi hänen ostamastaan creme-valkoisesta uroksesta. Sen kanssa ei ollut tarkoitus mennä näyttelyihin, mutta niin vain kävi, ja se menestyi-kin näyttelyssä ollen Best in Show. Anna on kasvattanut vuodesta 2003 lähtien kymmeniä brittipentueita, ja joitakin exoticeja. Kasvattajanimi Eek A Mouse valikoitui 80-luvun reggae-bändin mu-

jana ajanut HCM-testien määräämistä pakolliseksi kaikissa maani rotuyhdistyksissä. Myös luonne on minulle tärkeä, koska huonolla tuulella käyvä kissa kotona ei ole hauska asia, olipa se ulkonäöltään miten upea tahansa!

Mutta sitten se ulkoasu: britin pitää näyttää britiltä. Pakettiin kuuluu erinomainen turkki ja tasapainoinen olemus. Valitettavasti turkin laatu näyttää briteillä tällä hetkellä menevän heikompaan suuntaan. Tasapainolla tarkoitan sitä, että pelkkä hieno turkki ei riitä, jos kissalla ei ole runkoa tai britille ominaista pyöreää ja leveää päätä. Tässä näkee maittäisiä eroja. Itse kiinnitän tuomarina ensimmäiseksi huomiota juuri pään alueen tasapainoon. Kauniilla britillä on suuret ja leveälle asettuneet silmät, pyöreät posket ja pienet korvat. Nenä saa olla lyhyt muttei liian lyhyt. Vaikutelman täydentää cobby vartalo vahvoin jaloin ja lyhyt, tiheä, käsituntumaan crispy turkki.

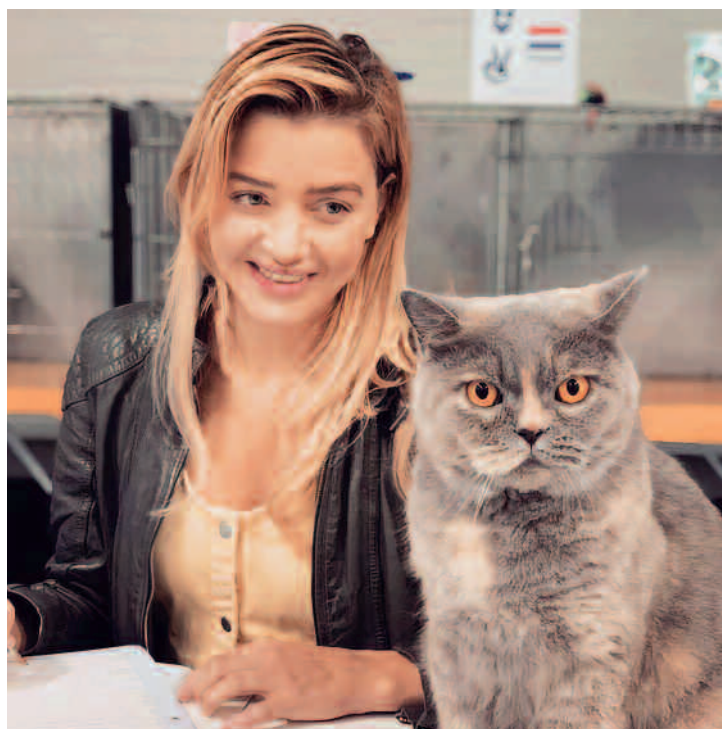
Ikimuistoisimman britin olen nähnyt suomalaisnäyttelyssä. Kasvattaja Anna Honkasen kilpikonna on niin fantastinen!

Vaikein hetki tuomaroinnissa on avata kissan ongelmakohtia omistajalle, joka rakastaa kissaansa. Parasta taas on nauttia kaikista ihanistaroduista ilman, että ne kaikki myös asuvat kotonasi! :D

kaan. Rentoa reggae-asennetta tarvitaankin, sillä Anna pitää valkolaikkukasvatusta haastavana valintana. Tuomarina Anna on haastateltavista tuorein, hän on arvostellut kategorian 3 kissoja vuodesta 2018.

Millainen on ihanteellinen brittikissa?

Omassa kasvatustyössäni päätavoitteena on jalostaa kissoja mahdollisimman tarkasti vastaamaan rotumääritelmää – pitää mielessä selkeä kuva siitä, miltä britin kuuluu todellisuudessa näyttää. Britti on ulkonäöltään kaikin puolin pyöreä ja luonteeltaan lempeä, hiljainen kissa.

Eurooppalaiset britit ovat melko yhteneviä ulkonäöltään, koska kasvatuksessa käytetään pitkälti samoja linjoja. Jonkun verran näkee erilaisia jalostusvalintoja, ja sanoisin, että korona-aika ei ole kaikilta osin vienyt tämän suosituksen rodun ulkonäköä ja laatua hyvään suuntaan. Omassa kasvatuksessani jokaisella pentueella on paikkansa sukutaulussa. Oma suurin saavutukseni kissojen kasvatuksessa on se, että vihdoinkin ymmärrän valinnan merkityksen ja ylipäänsä tiedän paljon enemmän evoluutiosta. Pidän tärkeänä muistaa, että jokainen kissa on sukulinjansa tuotos, johon vaikuttavat kaikki aiemmin tehdyt valinnat. Kasvattajana katson edustavani koko rotua ja kaikkia sen kasvattajia ja koetan sen vuoksi aina tuoda brittikasvatuksen vastuullisuutta ja kissojen upeita puolia esiin.

Ilahdun, kun tuomaripöydälle tuodaan terve, iloinen ja eloisa kissa. Muu tulee perässä. Ihan teollisena pidän sitä, että britti on avuiltaan monipuolinen. Näyttelyissä parasta on vuorovaikutus kissojen ja niitä esittelevien omistajien kanssa. Ehkä mieleenpainuvimpia kokemuksia ovat olleet maailmannäyttelyt, joissa olen tavannut paljon muita kasvattajia ja olen työskennellyt assistenttina. Maailmannäyttelyissä on tietysti oma ainutlaatuinen tunnelmansa.

Bobby Funk: Britin kuuluu olla pyöreä nallekarhu

Hollantilainen Bobby Funk harrasti lapsena liskoja ja käärmeitä, kunnes löysi elämänmittaisen

rakkauden kissoista. Britin hän valitsi rodukseen nallekarhumaisen ulkonäön perusteella. Funk on kasvattanut hopeatabby- ja hopeatäplikkäitä brittejä jo parikymmentä vuotta kasvattajanimellä Vale of Proud. Pentueita on runsaasti; aakkoset on käyty niitä nimettäessä läpi pariinkin kertaan. Kategorian 3 tuomarina Bobby Funk on toiminut vuodesta 2013.

Millaisia tavoitteita sinulla on kasvattajantyöllesi?

Haluan kasvattaa hyväluonteisia, terveitä ja rotutyypillisiä hopeatabbyjä suurine vihreine silmineen. Nallekarhuja, joilla on laadukas turkki upealla värityksellä. Koska pidän äärityyeistä, brittikissojeni nenät saattavat olla hieman normikokoa lyhyemmät. ;-) Yritän toki säilyttää tasapainon terveyden ja rotustandardin välillä. Loppujen lopuksi me kaikki haluamme terveitä, iloisia kissoja, jotka tuovat hymyn huulillemme. Mutta eihän kasvattaminen aina ole helppoa. Joskus emolla on suuret ja pyöreät silmät, mutta pennulle periytyykin pienet ovaalit... Mutta se juuri tekee tästä harrastuksesta kiinnostavan. Jalostustyö on yllätyksiä täynnä eikä siihen koskaan kyllästy.

Amerikkalaista kapeampaa brittityyppiä näkee näyttelyissä yhä enemmän. En pidä suuntauksesta. Mielestäni meidän pitää tehdä jalostuksessa jatkuvaa työtä, jotta pikku karhumme pysyy pyöreänä!

Kun brittikissa tuodaan eteeni näyttelyssä, katson sitä jo kaukaa ja koetan ensimmäiseksi aistia sen mielialan. Jos kissa on ujo tai jännittynyt, yritän rentouttaa sen ja näyttää, että pöydälläni voi pitää hauskaa. Pyrin siihen, että sekä omistaja että kissa voisivat nauttia arvosteluhetkestä. Tuomarin onni on tavata näyttelyissä jatkuvasti ihmisiä, jotka rakastavat kissojaan ja ovat onnellisia niiden seurassa. Vaikeinta taas on se, kun upeita kissoja on paljon, mutta vain yksi voi saada sertin. Tuomarina minun on joskus erittäin vaikea löytää oikeita sanoja sellaisella hetkellä.

Teksti: Tarja Gordienko
Kuvat: Nathalie Smits-Peelen,
Anna Wijbrands ja Tessa

Koiranpentu tuli taloon

Facebook-ryhmissä näkee usein mietintää ja kysymyksiä siitä, voiko kissatalouteen ottaa koiranpennun tai päinvastoin kissanpennun koiratalouteen. Kokemuksia on varmasti monenlaisia, sillä kaikki eläimet ovat yksilöitä. Minulla ovat britit ja kultainennoutaja eläneet yhdessä ongelmitta ja hyvässä sovussa lähes 20 vuoden ajan.

Jos olet lukenut kirjoituksiani aiemmin, tiedät, että brittien lisäksi kotonani asui Saku-niminen kultainennoutaja. Rakas Sakuni jouduttiin lopettamaan 12,5 vuoden ikäisenä syyskuussa 2021. Suru tuntui musertavalta ja ikävä piti otteessaan pitkän aikaa. Joulukuussa kerroin Sakun kasvattajalle, että pikkuhiljaa olisin valmis ottamaan uuden kultaisen. Suunnitteilla olikin pentue, josta minulle sopiva yksilö voisi löytyä. Ja niin kävikin, että yksi 21.2.2022 syntyneistä urospennuista, Clearing Pond's Secret Weapon eli Padi, muutti meille pääsiäismaanantaina 18.4.2022.

Koiranpennut luovutetaan jo seitsemän viikon ikäisinä, joten Padi olisi voinut muuttaa luokse-
ni jo ennen pääsiäistä. Olin ilmoittanut Vivin pääsiäisviikonloppuna pidettävään Scandinavian Winner -näyttelyyn Tampereelle, ja päädyin

siihen, että pentu on parempi hakea kotiin vasta näyttelyn jälkeen. Ajoitus pennun tulolle ei ollut paras mahdollinen, sillä samoihin aikoihin kun Padi syntyi, olin astuttanut Pilkkusen, jonka laskettu aika oli viikko pennun tulon jälkeen.

Kotonani ei ole ollut brittipentuja neljään vuoteen, joten tälle kohtalolle saada koiranpentu ja kissanpennut samaan aikaan ei voi kuin nauraa. Elämä ei saa olla liian helppoa!

Ensikohtaaminen kissojen kanssa

Padi on energinen pentu – niin kuin pentujen kuuluukin olla. Se kuitenkin matkusti autossa Porin seudulta Järvenpäähän erinomaisen helposti ja rauhallisesti. Kotona se asettui taloksi

ilman ongelmia. Minua vähän jännitti, miten kissat reagoivat uuteen tulokkaaseen. Kissoistani ainoastaan 14-vuotias Hertta on aiemmin nähnyt koiranpennun, muut kissani ovat syntyneet Sakun jälkeen.

En voinut kuin ihailla pentukoiran viisasta käytöstä, kun se pelottomasti ja rauhallisesti lähestyi lattialla liikkuvia kissoja. Tämä taktiikka olikin oikea, sillä kissat hyväksyivät pennun lähes välittömästi. Sain napattua kuvan siitä, miten Vivi jo muutaman tunnin yhdessäolon jälkeen käy pus-kemassa Padia. Se tuntui hienolta!

Koiranpentu ei tietenkään ole jatkuvasti rauhallinen. Se haluaa leikkiä, ja kissat kelpaisivat sen mielestä hyvin leikkikavereiksi. Padi asettuu koiran leikkiinkutsuasentoon ja ihmettelee, kun kukaan kissoista ei vastaa kutsuun ja lähde mukaan. Kun se aikansa yrittää, eikä mitään tapahdu, se alkaa haukkua turhautuneena. No sehän ei kissoja miellytä, vaan ne vetäytyvät loitommalle. Juoksuleikki kissojen kanssa olisi myös Padin mielestä mukavaa, mutta siitäkään kissat eivät pidä. Kun Padi juoksee kohti, sen seurauksena voi kissojen suusta kuulua sähinää ja tassu heilua. Onneksi Padi ymmärtää, että nyt on parasta lopettaa ja kissat antavat saman tien anteeksi pennun koheluksen.

Se on Padin mielestä ihmeellistä, kun jotkut kissoista pitävät kovaa ääntä ja kyykkivät paikoillaan ikään kuin odottaen painia Padin kanssa. Painia siitä ei synny, mutta kissojen korvia voi vähän lipaista ja tönäistä kissaa isolla pennun tassulla. Kissojen kiimoja en olisi toivonut ihan tähän kohtaan pennun kotiutusta!

Hoitojärjestelyjä tarvittiin heti alkuun

Pilkkusen synnytys ei alkanut odotettuna päivänä. Kun tiineyspäiviä oli kertynyt jo 69 ilman varsinaisia merkkejä synnytyksestä, oli aika lähteä käymään Catvetissa. Onneksi meille löytyi vastaanottoaika. Tälle reissulle ei koiranpentua voinut ottaa mukaan, joten ennen eläinlääkäriin lähtöä kotiin oli pyydettyä pennunhoitaja. Onneksi tuttu kultaisennoutajan omistaja oli käytettävissä tähän tehtävään.

Eläinlääkäriissä Pilkkunen röntgenkuvattiin ja todettiin, että mahassa näkyi kolme pentua. Yksikään ei ollut vielä synnytyiskanavassa, mutta yksi oli sinnepäin menossa. Ultraus vahvisti, että pennut olivat hengissä ja sydämet sykkivät voimakkaasti. Vaihtoehtoina oli tehdä Pilkkuselle sektio tai odottaa. Lähdimme kotiin odottamaan synnytyksen alkamista.

Muutama tunti kotiintulomme jälkeen Pilkkusen synnytys alkoi. Supistukset näyttivät normaaleilta, mutta ponnistelujen kestänytä lähes kaksi tuntia ilman tulosta, oli jälleen pakko kääntyä Catvetin puoleen. Osa pennun päästä oli näkyvillä, mutta jostain syystä pentu ei tullut ulos. Matkaan oli lähdeävä pikaisesti. Tällä kertaa koiranpennun hoitohommiin valjastettiin lähellä asuva veljeni. Annoin nopeasti ohjeet pennun hoidosta: kannaa pentu ulos, joka kerta kun se herää tai heti sen jälkeen kun se innostuu leikkimään.

Jumissa ollut pentu syntyi matkalla, mutta ikävä kyllä kuolleena. Perillä Pilkkunen ultrattiin jälleen ja näimme, että kaksi sydäntä sykki edelleen. Taas oli mietinnän paikka: sektio vai odotus? Päädyin jälleen odottamaan, koska nyt synnytyiskanava oli auki seuraaville pennuille. Eläinlääkärin arvio oli, että pennut syntyisivät yöllä, ja jos kaikki ei menisi hyvin, edessä olisi yöllinen reissu päivystävälle eläinlääkärille. Yöllä en saisi pennulle hoitajaa, joten päivystykseen pitäisi ottaa mukaan myös koiranpentu. Onneksi emokissa ja koiranpentu eivät tarvinneet yöllistä reissua, sillä pennut syntyivät aamuyöllä tunnin välein.

Kohti normaalia arkea

Padin ja kissojen yhteiselo on sujunut paljon odotuksiani paremmin. Eihän se vielä näin vähän ajan jälkeen ole samanlaista kuin Sakun kanssa, mutta hyvällä alulla se on.

Koiranpentujen välillä saattaa olla eroja niiden kotiutumises-
sa ja totutumisessa yhteiselo-
on kissojen kanssa. Rodullakin voi
olla merkitystä: kultainennou-
taja on jalostettu noutamaan,
eikä sen ole tarkoitus ajaa saa-
listä takaa. Kulmaisella saalistus-
vietti ei yleensä näy kotioloissa.

Padin pentuaikana kissat jou-
tuivat sopeutumaan monenlai-
siin muutoksiin. Esimerkiksi
kissojen lelut eivät voi lojua
pitkin lattiaita, sillä pikkuhii-
ret ja pallot voivat olla hengen-
vaarallisia koiranpennulle, jos
se nielee ne. Myös koiranpen-
nun pääsy kissojen hiekkalaa-
tikolle täytyy estää, sillä paak-
kuuntuvan hiekan syöminen
on sekin vaarallista. Tärkeää
on, että kissat pääsevät pois
koiran ulottuvilta, silloin kun
niin tahtovat.

Saku kultainen oli Klaran paras kaveri. Ehkä ystävyys myös pienen Padin kanssa on itämissä. Klaran vieressä oli turvallista nukkua jo heti ensimmäisenä iltana, kun Padi saapui uuteen kotiin.

*Kissat ovat hyväksyneet Padin jouk-
koonsa. Välillä pentu toki sählää ja
raastaa kissojen hermoja. Se voi myös
näyttää hassulta Sakun vanhassa
pennulle liian suuressa kylpyviitassa.*

Iso tekijä arjen sujumiselle on mie-
lestäni Padin reipas luonne ja kisso-
jen kunnioittaminen. Kissat myös
jotenkin ymmärtävät, että Padi on
pentu, eikä se ole vaarallinen vaikka
välillä touhottaakin. Jännää on aika-
naan nähdä, miten kissanpennut ja
Padi tuumivat toisistaan. Siihen ei
enää olekaan pitkä aika.

Teksti ja kuvat: *Aija Harmaakari*

Kun kissa tuli koiratalouteen ...

Olemme aina olleet ”koiraperhe”. Sellainen perinteinen, tiedättehän; isä, äiti, 2 lasta, koira ja farmariauto. Perheessämme on ollut rhodesiankoiria jo 20 vuotta ja rotu on varsinkin allekirjoittaneen sydämen vienyt. Kun vanhempi kahdesta koirastamme kuoli, jäi kotiin tyhjä paikka. Koiran virkaa hoiti enää ”nuorempi” tuolloin lähes 9-vuotias rhodesiankoira Rüdi, joka tätä kirjoittaessa täyttää pian 10 vuotta. Energiaa ja aikaa ei kuitenkaan ollut koiranpennun ottoon. Varsinkin rhodesiankoira isona ja itsenäisenä rotuna vaatii todella paljon koulutusta ensimmäisten vuosien aikana. Koira-veteraanille kuitenkin kaivattiin kaveria ja mieliin nousi ajatus kissanpennusta. Isännällä on kissoja ollut aiemminkin ja hän on kissasta haaveillut usein, kun taas emäntä on tyytynyt vain kissoja ihailemaan. Suurena eläinystävänä ei lajilla kuitenkaan ole niin väliä. Kunhan häntä vilisee, niin kaikki on hyvin.

Heti oli selvää, että haluamme rotukissan ja melkein yhtä selvää, että ainoastaan brittikissa olisi Se Oikea. Rotukissan valintaa puolsi se, että halusimme ”toivotun pennun”. Sellaisen, jota kasvattaja on ajatuksella suunnitellut ja joka on huolella sosiaalistettu jo pentulaatikossa. Ajatukssissamme oli iso sininen kollikissa, joka viihtyisi ihmisten kanssa eikä ”sähise sohvalla”. Perehdyin rotuun brittien sivustoilla ja otin yhteyttä muutamiin kasvattajiin, joilla oli pentuja suunnitteilla. Miten olivatkin tähdet oikeassa asennossa, kun juuri meille sopiva pentu oli vapaana Hyrinän kissalassa.

Pitkä odotus palkittiin, kun Sir Elwood (Hyrinän Elwood) kesäkuussa 2021 saapui kotiin. Elwood lumosi meidät kaikki. Niin reipas, sosiaalinen, avoin ja utelias pieni kissan alku. No entäs se koira? Koiramme Rüdi ei ollut koskaan kissoja tavannut. Paitsi ulkona vastaan tulevia

pihakissoja, joita se on yrittänyt jahdata oravien ja jänisten tapaan.

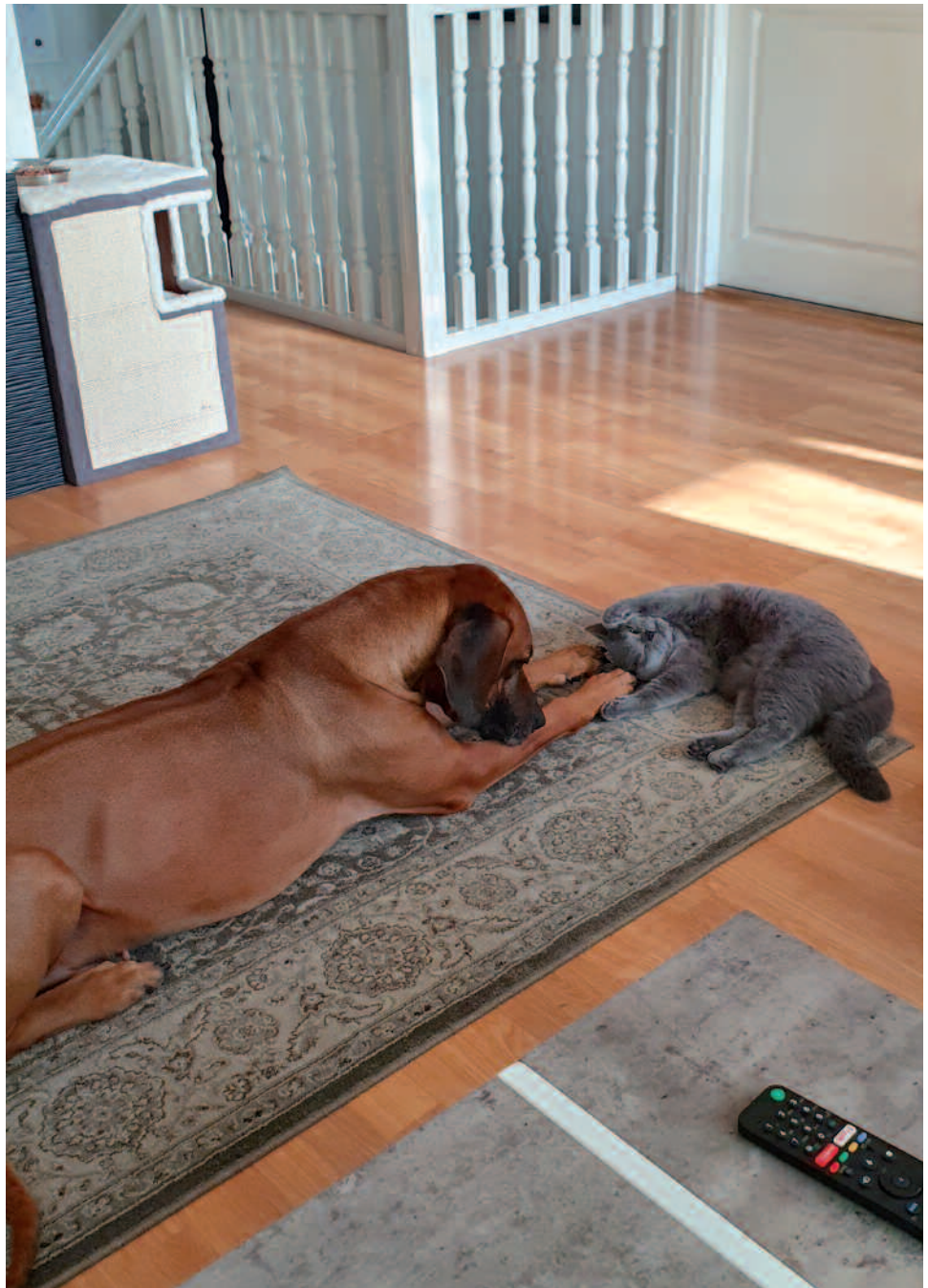
Yritin etsiä kissan ja koiran toisiinsa tutustuttamisesta mahdollisimman paljon tietoa, mutta sitä oli vähän ja mielestäni ohjeet olivat aika suurpiirteisiä. Yleisin ohje oli ”anna kissan mennä koiran luo” ja tähän itse nojasimme. Koiraportti suljettiin ja koira oli toisella puolen ja kissa toisella. Portin suuret raot mahdollistivat kuitenkin sen, että Elwood voisi lähestyä Rüdian koska tahansa ja halutessaan myös pujahtaa portin läpi koiran luokse.

Sitten vain annettiin aikaa.

Koiramme Rüdi oli luonnollisesti tavattoman utelias uudesta perheenjäsenestä ja halusi tehdä tuttavuutta välittömästi. Elwood sen sijaan tarvitsi uudessa kodissa pari päivää. Ensimmäisen kahden päivän aikana se ei lähestynytkään koiraa, mutta kolmantena bongasimme sen pari kertaa aidan luota koiraa haistelemassa. Se haisteli hetken ja juoksi sen jälkeen pakoon.

Neljäntenä päivänä istuin koneen ääressä etätöitä tekemässä kun yhtäkkiä havaitsin, että Elwood oli pujahtanut koiraportista luoksemme alakertaan. Siinä hetkessä tajusin että nyt on hetki ja avasin koiraportin kokonaan. Rüdi ja Elwood haistelivat toisiaan hyvin varovasti ja jännittyneenä. Koira ei yrittänyt jahdata Elwoodia lainkaan vaan oli hyvin varovainen ja ystävällinen kissanpentua kohtaan.

Tuosta päivästä alkaen karvalapsemme Rüdi Wöller ja Sir Elwood ovat olleet yhdessä. Oma

kokemukseni yhteen sovittamisesta oli todella helppo ja luonnollinen ja kaiken keskiössä se, että me ihmiset emme tehneet mitään vaan annoimme kissanpennun uteliaisuuden tehdä tehtävänsä. Kun Elwood sai itse tulla koiran luokse, luonnollisesti ja omaan tahtiinsa, on kaikki sujunut enemmän kuin hyvin.

Tänä päivänä saamme todistaa kissa–koira-painia lähes joka päivä. Ne tosiaan leikkivät keskenään, mitä on hauska seurata. Ja samalla on todettava, että emännästäkin on tullut kissa-ihminen isolla Koolla!

Teksti ja kuvat: *Outi Lilja*

Kasvattajat

Algeidi's

Marja-Terttu Leinonen, Paltamo
puh. 040 720 1736
marja-terttu.leinonen@pp.inet.fi

Aliceblue

Ena Saare, Espoo
puh. 046 523 1034
Alicebluecattery@gmail.com

Brinelly

Nina Holma, Kouvola
puh. 046 968 8765 Vain tekstiviestein
ninaholma@hotmail.fi

Brit-tail's

Elina Heinonen, Lahti
puh. 040 779 4261
elina.heinonen@luukku.com

BumbleBrits

Amandine Mäkelä, Helsinki
puh. 0400 772 937
bumblebrits@gmail.com

EmeraldCharm

Valentina Arola, Valkeala
puh. 040 823 6763
emeraldcharm.cattery@gmail.com

Enchanter's

Anna Havulinna, Tampere
puh. 045 124 1964
fin.enchanters@gmail.com

Englishfellows

Hanna Sulaoja, Vantaa
puh. 044 316 0283
englishfellows@yahoo.com

Feronian

Anna Honkanen, Vantaa
puh. 040 582 9760
anna.feronian@gmail.com

Gimmie's

Satu Oksanen, Vihti, Ojakkala
puh. 040 586 8586
satuj.oksanen@gmail.com

Giramir's

Elina Kulmala, Jyväskylä
puh. 040 350 0107
giramirs@gmail.com

Gnome's

Piritta Heinsonmäki, Helsinki
puh. 040 965 0705
pirittanen@gmail.com

Harmaatassun

Katri Luoto, Oulu
puh. 050 400 8311
khuoto@gmail.com

HeartThrob's

Helena Suominen-Rantanen, Masku
puh. 040 541 5909
heartthrobsragdollit@gmail.com

Huntercat

Rita Tammela, Jyväskylä
ritatammela2@gmail.com

Hyrinän

Mari Kiuru, Järvenpää
puh. 040 705 7998
hyrinan@gmail.com

Kontukatin

Anneli & Helena Valkonen, Helsinki
puh. 050 571 0180
marjahelenavalkonen@gmail.com

Kynsikkään

Saara Tuovinen, Oulu
puh. 044 264 4721
saara.tuovinen@kurjet.fi

Lumiprinsessan

Katja Mutikainen, Liperi
puh. 041 439 4170
iitalinkka@gmail.com

MellowBear's

Päivi Saarnivainio, Helsinki
puh. 040 572 5346
paivi.saarnivainio@kolumbus.fi

Menzoberanzan's

Jennica Kööpikkä, Laihia
puh. 0400 460 340
t_jennica@hotmail.com

Millsbeth

Pitkäkarvaisia brittiläisiä
Camilla Knipström, Koskö
puh. 045 804 9902
moccamix2008@hotmail.com

PearlofAnne

Anne Lehtonen, Seinäjoki
puh. 040 585 8209 (WhatsApp)
antuuli777@gmail.com

Rhinestone's

Marja-Liisa Tolonen, Vantaa
puh. 040 910 9040
rhinestones1@gmail.com

Rivington

Merja Reijonen & Pekka Tegelman,
Kirkkonummi, Veikkola
puh. 050 917 5343
merja.reijonen@gmail.com

Ruusutarhan

Aija Harmaakari, Järvenpää
puh. 045 695 6445
aijaharmaakari@gmail.com

Safra's

Raija Paulakannas, Vantaa
raija.paulakannas@gmail.com

SamBelle's

Viktoria Hellsten, Lohja
puh. 044 270 1200
vikhellsten@gmail.com

Sarellin

Soile Seppänen, Oulu
puh. 050 336 7504
soile.seppanen@gmail.com

Silverius

Leena Lintula, Kirkkonummi
puh. 043 200 2429
leena.lintula@me.com

Sinermäen

Tuula Rekikoski, Lieto
puh. 044 357 0444
tuula.rekikoski@pp.inet.fi

Tassunpohjan

Tiina Rissanen, Jännevirta, Kuopio
puh. 050 3055 035
tiina.rissanen@iki.fi

Ullukan

Ulla-Kaisa Niemelä, Oulu
puh. 050 307 8561
ulla-kaisa@hotmail.com

Vermeil's

Riikka Virkkunen, Oulu
puh. 040 554 0721
cattery.vermeils@gmail.com

Siitosurokset

Siitokseen käytettävän uroksen omistajan on sitouduttava noudattamaan Kissaliiton sääntöjä.

Siitosuroksen omistajan sopimus tulee allekirjoittaa ennen uroksen käyttämistä siitokseen (https://www.kissaliitto.fi/wpolku/media/2019/12/siitosurosopimus_20.pdf).

Siitosuroksella pitää olla eläinlääkärin todistus siitä, että sen molemmat kivekset ovat asianmukaisesti laskeutuneet sekä todistus siitä, ettei sillä ole napatyriä.

Siitokseen käytettäviltä valkoisilta kissoilta vaaditaan eläinlääkärin todistus siitä, että kissa kuulee.

Jos haluat uroksesi listalle, toimita tiedot nettivastaavalle brittiwebbi@gmail.com. Ilmoita uroksesi kaikki tiedot (ota mallia listalta) ja halutessasi lähetä myös uroksesi kuva.

Kuvamaksu siitosuroslistan ja/tai kasvattaja- sekä pentulistan kuvista on 12 euroa/jäsen.

Muista myös ilmoittaa kun listalla oleva uroksesi jää tauolle tai poistuu kokonaan siitoskäytöstä, jotta lista pysyy ajan tasalla, kiitos.

SININEN (BSH a)

Henrik Malvern Hills*PL

synt. 14.3.2019

isä: Dexter Nikilandia*PL (BSH c)

emo: PL*Fulfilmet Chiquita (BSH a)

kasvattaja: Justyna Bielecka, Puola

veriryhmä B

FeLV- ja FIV-negatiivinen 8/2019

Harmaatassun, Katri Luoto, Oulu

puh. 050 400 8311, khluoto@gmail.com

LILATABBYNAAMIO (BLH c 21 33)

CH BG*Fluffy Friend of Royal Bubbles

synt. 11.12.2020

isä: GECH Jupiter Aristokrat (BSH c 33)

emo: CH Romy Schneider von Tischlietz (BSH c 21 33)

kasvattaja: Rosi Budakova, Bulgaria

veriryhmä A

FeLV- ja FIV-negatiivinen

PKD ja HCM ultrat normaalit

Giramir's, Elina Kulmala, Jyväskylä

puh. 040 350 0107, giramirs@gmail.com

SUKLAA (BSH b)

Mauricijus Kates Akis*LT

synt. 11.9.2018

isä: IC Perkunas van de Kraayenberg (BSH a)

emo: CH Tara Diamond Regnum*RU (BSH o)

kasvattaja: Algirdas Kaupa, Liettua

veriryhmä B

FeLV- ja FIV-negatiivinen 5/2019

Aliceblue, Ena Saare

puh. 046 523 1034, Alicebluecattery@gmail.com

Valmistuneet

GIC Your Majesty Golden Ironhide (BLH ny 11)
valmistui Grand International Championiksi
Laukaassa 26.3.2022.
Omistaja: Jennica Kööpikkä
Kasvattaja: Elena Ryapolova
Kuva: Marina Risberg

IP FI*Ullukan Mighty Mega Flip
(BLH n 03) valmistui International
Premioriksi Laukaassa 27.3.2022.
Omistaja: Ulla Ervasti
Kasvattaja: Ulla-Kaisa Niemelä
Kuva: Katja Patrikainen

CH Ivo von Burg Weißensee*D
"Wille Wallaton" (BLH ny 11)
valmistui Championiksi
Isrokin näyttelyssä 14.5.2022.
Omistaja: Anne Lehtoranta
Kasvattaja: Natalie Seyffarth
Kuva: Anne Lehtoranta